

B 659 7/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 39108

Kl. 81 e, 130

Stanisław Malendowicz

Warszawa, Polska

Uchwyt podłużny do przenoszenia podkładów kolejowych

Patent trwa od dnia 16 maja 1955 r.

Podkłady kolejowe są składowane w stosach, przy czym odsłonięte są tylko ich boki czołowe. Uchwyt podłużny według wynalazku ma na celu umożliwienie zdjęcia podkładu wprost ze stosu przez zacisk jego boków czołowych oraz umożliwia przenoszenie podkładu w wąskich przejściach w kierunku wzdłużnym przy oparciu jego końców na barkach robotników. Uchwyt przedstawiony na rysunkach jest wykonany z rury lub z innego pręta o długości większej, niż podkład i składa się z dwóch nierównych odcinków 1, 2. Na wystających poza podkład końcach uchwytu osadzone są rękojeście 3. Dłuższy odcinek 1 posiada wspornik 4 z kołcem 5 a na drugim końcu — wspornik kątowy 6 z otworem na czop 7. Krótszy odcinek 2 posiada odpowiedni wspornik kątowy 8 z otworem na czop 7, który łączy zawiasowo oba odcinki. Na wsporniku 8 w odległości a nad czopem 7 umieszczony jest drugi kolec 5. Odległość b od rękojeści krótszego odcinka 2 do czopu 7 oraz odległość a jest dobrana tak, że przy podniesieniu do góry

krótszego odcinka 2, który jest dźwignią kątową, występuje na kołcach siła zaciskająca p , która jest większa niż ciężar podkładu. Przy przenoszeniu podkładów uchwyt umieszcza się z wierzchu na podkładzie, przy czym krótszy odcinek 2 jest odchylony do dołu, przez co kolce zostają rozchylone. Przez energiczne podniesienie krótszego odcinka następuje wbicie kołców 5 w podkład. Przy dalszym podnoszeniu obu rękojeści 3 podkład własnym ciężarem jest zaciskany w uchwycie. Wystające poza podkład końce rury uchwytu posiadają takie długości, że dają się położyć na barkach robotnika i nie utrudniają ich ruchów przy posuwaniu się jednego za drugim wraz z zaciśniętym podkładem.

Zastrzeżenie patentowe

Uchwyt podłużny do przenoszenia podkładów kolejowych, znamienny tym, że składa się z dwóch odcinków (1, 2) rury lub pręta o łącznej długości większej niż długości podkładu, połąco-

nym wzajemnie przegubowo czopem (7), który znajduje się poza podkładem poniżej kołca dociskowego (5), przy czym krótszy odcinek (2) rury jest dźwignią kątową o długości ramion (a , b) dobranych tak, aby siła zaciskająca na kołcach (5) była zawsze większa

niż ciężar podkładu, który samoczynnie zostaje zaciśnięty między kołcami przez podniesienie rękojeści (3) uchwytu.

Stanisław Malendowicz

